Written by - கலாநிதி சு.குணசேஸ்வரன் -
Thursday, 18 July 2019 08:11 - Last Updated Thursday, 18 July 2019 08:17

□□□□□□□□□

பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் பல்லவர் காலம் மிக்குயர்ந்த இறைவழிபாட்டையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டும் காலமாகத் திகழ்ந்தது. அக்காலத்தில் சைவசமயத்தின் எழுச்சிக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் நாயன்மார்களின் பங்களிப்பு மிக அதிகமாகவே இருந்துள்ளது. அவர்களில் சுந்தரின் திருப்பதிகங்கள் ஓசை நயமும் பொருள் வளமும் கொண்டவை. வாழ்வின் இன்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு கூத்□கல உணர்வுடன் இறைவனுடன் நட்புரிமை ப□ண்டவை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலோக இயற்கையில் இறைவனைக் காணும் நிலையில் அவரது பாசுரங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வகையில் ஸ்ரீ சைலம் என்று அழைக்கப்பட்ட திருப்பருப்பதமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் பாடிப் பரவிய பதிகங்களில் சுந்தரர் பாடிய சீ பர்ப்பதம் என்ற பதிகத்தில் அமைந்துள்ள இயற்கை இன்பத்தில் இறைவனைக் காணும் உத்தியை வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

சீ பர்ப்பதத்தின் பதிக வரலாறு பற்றிக் கூறிப்பிடப்படும்போது சுந்தரமூ□ர்த்தி நாயனார் திருக்காளத்தி மலைக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்ட பின்னர் அங்கிருந்தவாறே ஸ்ரீ பர்வதத்துப் பெருமானை நெஞ்சில் நினைத்து அகக்கண்ணால் கண்டு பாடிய திருப்பதிகமே சீ பர்ப்பதமாகும். இத்தலம் ஸ்ரீ சைலம் என அழைக்கப்படுகிறது. சம்பந்தரும் அப்பரும் சேக்கிழாரும் பர்வதம் என வடமொழியில் அழைக்கப்பட்டதை பருப்பதம் என தமிழில் வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் சுந்தரரோ ஸ்ரீ பர்வதம் என்பதனை சீ பர்ப்பதம் என அழைக்கின்றார். இந்தியத்தேசத்தில் இருக்கக்க□டிய ஜோதிர்லிங்கத் தலங்களில் ஒன்றாகச் சிறப்புடன் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ சைலத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனின் பெருமைகளையும் இயற்கை இன்பச் ச□ழல் நிறைந்த அழகையும் இப்பதிகத்தில் எடுத்துக்காட்டி மக்களை வழிப்படுத்தும் நோக்கில் இப்பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது.

□□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□

விலங்குகள், பறவைகள் யாவும் சுதந்திரமாக உலாவித் திரிந்து வாழும் மலை சீ பர்ப்பதமலை எனக் க□றப்படுகிறது. விருந்தோம்பும் பண்புடைய குறமாந்தர்கள்

பண்பட்ட வாழ்க்கை வாழுகின்றவர்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக யானைக்குலமே மனிதர்களுக்குரிய மானத்துடனும் பண்புகளுடனும் வாழும் மலையாக "பொலி சீ பர்ப்பத மலையே" என்ற சொற்றொடரின் ஊடாக வளம் நிறைந்த மலைப் பிரதேசமாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமான் விரும்பி உறைந்துள்ள புராண வரலாற்றையும் இயற்கையில் இறைவனைக் காணும் அழகினையும்

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]."

என்ற பதிகத்தில் சுந்தரர் அழகாகக் காட்டுவார். மானினமும் மரையினமும் மயிலினமும் தாமாகத் திரிந்து மேய்ந்து சுனைகளில் உள்ள நீரைப் பருகி மரங்களிலே தம் உடலை உராய்ந்து பொழில்கள் ஊடாகச் சென்று இனிய தேமாமரங்கள் நிறைந்த சோலையிலே துயில் கொள்ளுகின்ற காட்சியை மேற்படி விபரிக்கிறார். இவ்வாறான இயற்கை அழகு நிறைந்த மலையிலே இறைவன் வீற்றிருந்து அருள் பொழிகின்ற அழகு சீ பர்ப்பதத்தில் மிக எளிமை நிறைந்த இன்தமிழில் பாடப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

மலையில் வாழும் குறமாந்தரின் பண்பாட்டு வாழ்வினை ஐந்தறிவு உயிரினங்களாகிய யானைகளின் செயற்பாடுகளினூடாகக் காட்டும் அழகு படித்து இன்புறத்தக்கதாகும். குறவர்கள் தங்கள் மலைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் அப்பால் இருந்து வந்த ஆண் யானைகளைப் பிடித்து அவைகளை வற்புறுத்தி தொன்னையில் தேனைப் பிழிந்து ஊட்டுகிறார்கள். பெண் யானைகள் தமது ஆண் யானைகளும் அகப்பட்டனவோ என அஞ்சி அவற்றை அழைத்துப் பிளிற அவற்றின் களிறுகள் தம் பிடிகளுக்கு என்ன துன்பம் நேர்ந்ததோ என்று அவற்றைத் தேடுகின்றன. பெண் யானைகள் செவிதாழ்த்தி ஆண் யானைகளின் குரலோசையைக் கேட்டு நிற்கின்றன. (ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித் தன் பிடி சூழலில் திரியத் தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட அதற்கு மிக இரங்கி...) இவ்வாறு ஆண் யானைகள் ஒருபுறமும் பெண் யானைகள் ஒருபுறமும் தமது இணைகளைக் காணாது அலைந்து திரிந்து துயருறுகின்றன.

மதங்கொண்ட ஆண் யானையானது தனது இணையை வேறு ஒரு யானையுடன் நீ சேர்ந்தாயென்று கூறி தனது தும்பிக்கையினைத் தூக்கி கோபம் பொங்கிவர மதநீரைச் சொரிந்து முகத்தைச் சுழிக்க, அதைக் கண்ட பெண் யானையானது நீ இவ்வாறு பழியுரைப்பின் நான் உயிர் வாழமாட்டேன் என அயலறியச் சபதம் செய்து ஆண் யானையைத் தெளியச் செய்கின்ற திருப்பருப்பதமலையே சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் மலையாகும் என்ற அழகான காட்சி இப்பதிகத்தில் உரைக்கப்படுகிறது.

"மாற்றுக் களிறடைந்தாய் என்று மதவேழங் கையெடுத்து
முற்றித் தழல் உமிழ்ந்து மதம் பொழிந்து முகஞ் சுழியத்
தூற்றத் தரிக்கில்லேனென்று சொல்லி அயலறியத்
தேற்றிச் சென்று பிடிசூளுறுஞ் சீபர்ப்பத மலையே"

என்ற பதிகத்தினால் சுற்றத்தாரிடம் நிலையை விளக்கி சபதம் செய்வதாக "அயலறியத் தேற்றிச் சென்று சூளுறும்" என சுந்தரர் பாடுவார். இது ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற வாழ்க்கை முறையினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மலையில் வாழ்கின்ற பன்றிக் கூட்டங்கள் நிலத்தைக் கிளறுகின்றன. அப்போது பன்றி கிளறிய மணிகள் நெருப்புப் போல் செவ்வொளி வீசிச் சிதறுகின்றன. இதைக் கண்ட கரடியும் மானும் அவ்வொளியைத் தீயென எண்ணிப் பயந்து தப்பிப் பிழைப்பதற்காக குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலையில் புகுந்து பதுங்குகின்றன. இவ்வாறான சொல்லோவியம் சுந்தரரின் மற்றுமொரு பாடலில் வருகின்றது. இவ்வாறாக மான், மரை, கரடி, மயில் முதலானவை தேனையுண்ணுகின்ற பூஞ்சோலைகளும் பிற சோலைகளும் நீக்கமற நிறைந்து இறைவன் வீற்றிருக்கும் மலையாக திருப்பதமலை அமைந்துள்ளது.

இயற்கைச் சூழலில் தன்னைப் பறிகொடுத்துப் பாடும்போது யானைகளின் செயற்பாடு, ஏனைய வனஜீவராசிகளின் செயற்பாடு, அந்தச் சூழலில் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட குறவர் குடிகளின் பண்பாடு ஆகியவற்றையெல்லாம் இங்கு சுந்தரர் காட்சிப்படுத்துகிறார் "சுந்தரரின் பதிகங்கள் பலவற்றில் காணப்படும் அவரது ஈடுபாடுகளிலொன்று இயற்கைச் சூழலின் பகைப்புலத்தில் இறைவனைப் பொருத்தி நோக்கும் முறைமையாகும். பொதுவாக இப்பண்பு காரைக்காலம்மையார், நாவுக்கரசர், சம்பந்தர் ஆகியோரிடம் காணப்பட்ட ஒன்றுதான். சுந்தரரின் இயற்கையீடுபாடு பொதுவாக நம் முன்னோடிகளை அடியொற்றிச் செல்லும் மரபுசார் செயற்பாங்கு எனக் கருதமுடிகிறது." (நா.சுப்பிரமணியன், 2002, ப.166.) இவ்வகையில் பக்தி இலக்கிய மரபின் அறாத்தொடர்ச்சி சுந்தரரின் பாடல்களினூடாக வெளிப்படுகின்ற உண்மையையும் சீபர்ப்பதப் பதிகத்தில் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

[illegible]

குறத்தி தினைப்புனத்தைக் காத்து நிற்க, கிளி வந்து கதிர்களைக் கொய்ய, கிளி தன்னை மதிக்கவில்லை என்று கோபித்து குறத்தி கவண் எய்ய, கிளி பயந்து ஓடுகிறது. மறுபுறம் கிளி பறந்து திரிவதைக் கண்ட குறப்பெண் "ஆய் ஓய்" எனக் கடியவும் கிளி அதனைப் பொருட்படுத்தாதது கண்டு, இரத்தினக் கல்லை கவணிலே வைத்து எறிய, கிளி மனம் மாறிப் பறந்தோடுகிறது. தினைப்புனம் காக்கும் பெண்கள் கிளிகளை நோக்கி, நீங்கள் முன்பு வந்தபோதெல்லாம் உங்களுக்காக இரங்கி உங்களைக் கடியாமல் இருந்தோம். ஆனால் நீங்கள் எப்போதும் இப்படி வந்து கதிர்களை உண்டால் உமது வீட்டார் எம்மைக் கோபிக்க மாட்டார்களா? எனக் கேட்கின்றனர்.

மலைப்பக்கத்திலும் சோலைப்பக்கத்திலும் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களிலுமுள்ள யானைகளைக் குறவர்கள் கொண்டு வந்து அவற்றைத்

துன்பப்படுத்தி உணவை உண்ணச் செய்கின்ற செயற்பாடும் குறமக்களின் வாழ்க்கையினூடாகவே வெளிப்படுகிறது.

மேலும் பெண்கள் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்தல், குறவர்கள் தேனை எடுத்தல், தினைக்கதிர்களை உண்ண வந்த கிளிகளைக் கலைப்பதற்காக பெண்கள் கவண் எடுத்துக் கல்லை வீசுதல் ஆகிய தமிழர் பழங்கால ஐந்திணை வாழ்வின் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் இயற்கையோடிணைந்த வகையில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□

மலைவளத்தைக் கூறுவதனூடாக இயற்கையில் இறைவனைக் காணுதல், இயற்கை நிகழ்வுகளினூடாக இறைவன் பெருமைகளைக் கூறுதல், வனவாசிகளான குறவர்களினதும் வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டுதல், தமிழர் பண்பாட்டுச் சூழலினூடான விழுமியப் பண்புகளான ஒற்றுமை, விருந்தோம்புதல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழுதல் ஆகியனவெல்லாம் இப்பதிகத்தினூடாக வெளிப்படுகின்றன.

திரிபுரம் எரித்தமை, திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி தேடியமை, முப்புரங்களை எரித்த முக்கட்செல்வனாகிய சிவபெருமானின் பாதங்களை அரிய திருமாலும் பிரமனும் கூட அறியமுடியாமை ஆகிய புராணக் கதை மரபுகளின் ஊடாக இறைவன் பெருமை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு பதிகத்தின் இறுதியிலும் “சீபர்ப்பதமலையே” என்ற விளித்து, எங்கள் சிவபெருமானது பருப்பதமலை என்று பாடப்படுவதனூடாக இறைவன் வீற்றிருக்கும் தலச்சிறப்புக் கூறப்படுகிறது.

“நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயல்நாவல வூரன்
செல்லலுற வரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லலவை தீர்ச்சொன தமிழ்மாலைகள் வல்லார்
ஒல்லைசெல வுயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப் பாரே.”

என்ற பதிகத்தின் இறுதிச்செய்யுள் நல்லவர்கள் பலர் வாழ்கின்றதும் வயல்களை உடையதுமான திருநாவலூரில் தோன்றிய நம்பியாரூரன் எல்லோருடைய துன்பங்களும் நீங்குமாறு பாடிய இந்தத் தமிழ்ப்பாமாலைகளை பாடவல்லவர்கள் உயர்ந்த விண்ணுலக சுவர்க்கத்தை அடைந்து அங்கு வீற்றிருப்பார்கள் என்று பதிகத்தைப் படிப்பவர் பெறும் பயனைக் கூறுகிறது.

□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□

சீபர்ப்பதப் பதிகம் பொருள் அடிப்படையிலும் அமைப்பு அடிப்படையிலும் சங்கக் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. இயற்கையோடு இணைந்த

வாழ்வுமுறை, இயற்கை வர்ணனைகள், வன ஜீவராசிகள், மக்கள் (குறமக்கள்), சூளுரைத்தல், விருந்தோம்பல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற விழுமியப் பண்பு வலியுறுத்தப்படுதல் ஆகியனவெல்லாம் பொருள் அடிப்படையான சங்கக் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ளன.

அமைப்பு அடிப்படையில் நோக்கின் நூலில் பதிந்துள்ள பொருள்களைக் கூறுவது ‘பதிகம்’ ஆகும். இது பத்து எண்ணிக்கை கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பு என திருமுறைகள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாறு பத்துப்பாடல் தொடர்ந்துவரச் செய்யுள் அமைக்கும் மரபு சங்ககாலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. ஐங்குறுநூறு என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் வேட்கைப்பத்து, வேழப்பத்து என ஒவ்வோர் திணைக்குமுரிய நூறு செய்யுட்களும் பத்துப் பத்துப் பாடல்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஐந்து திணைக்கும் ஐந்நூறு செய்யுட்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இதுபோல் பதிற்றுப்பத்தில் ஒவ்வொரு சேரமன்னனும் பத்துப் பாடல்களில் தொடர்ச்சியாகப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளனர்.

பதிகத்தின் இறுதிப்பாடல் பதிகம் பாடியவர் பெயரையும், பாடுவோர் அடையும் பயனையும் கூறுவது. இதனை சுந்தரரும் “நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயல்நாவலவூர்” என்ற அடிகளினூடாகக் காட்டுகிறார். எனவே இவையெல்லாம் சங்கப்பாடல் மரபின் தொடர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

□□□□□□□□□

இறைவனைத் தோழனாகக் கொண்டு யோகநெறி நின்று சாரூபமுத்தியை அடைந்த சுந்தரனின் பாசுரங்களில் இயற்கை இன்பத்தை மிக அற்புதமாக வியந்து பாடியுள்ள பல பாடல்களைத் தரிசிக்க முடியும். நாவுக்கரசர், சம்பந்தர் ஆகியோரின் பக்தி இயக்கநெறியை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவும் அவர்களுக்கு வாரிசுரிமை பூணவும் ஒருவரை பக்தி இலக்கிய வரலாறு தந்ததெனில் அது சுந்தரர் என்றே கூறலாம். சுந்தரரின் வாழ்வும் அவர் காலத்து, பக்தி இயக்க காலமும் மிகத் தாராளமாகவே முற்பட்ட காலத் தொடர்ச்சியை மேலும் நகர்த்திச் செல்வதற்கு ஏதுவாக அமையலாயிற்று. இதனாலேயே இயற்கை இன்ப ஈடுபாட்டுடனும் தோழமையுணர்வுடனும் சந்தச் சிறப்புடனும் அவர் பாடிய பாடல்கள் சுந்தரரின் பாடல்களின்பால் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தி இறைவழிபாட்டையும் பக்தி இயக்க நெறியையும் முன்நகர்த்திச் செல்லக் காரணங்களாக அமைந்தன. இந்த வகையில் இயற்கையில் இறைவனைக் காணும் சீ பர்ப்பதப் பதிகங்கள் சிறப்புப் பெற்று அமைந்துள்ளன.

□□□□□□□□□

ஞானசம்பந்தன், அ.ச., அடங்கன்முறை தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் (பதிப்பாசிரியர்) கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை. 1998.
சுப்பிரமணியன், கலாநிதி. நா., நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும், கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை,2002.
சர்மிளா சதாசிவம், “சுந்தரரின் மிஞ்சுமொழியும் அதன் உட்பொருளும்” தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயப் பல்கலைக்கழகம். 2016.
மகாதேவன், முனைவர்.ச., “மூவர் தேவாரத்தில் இயற்கை”

http://katuraitamil.blogspot.com/2013/01/blog-post_1717.html
http://www.tamilvu.org/library
http://www.shairam.org/thirumurai
(நன்றி : இயற்கையும் தமிழ்ச் சமுதாயமும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் – தொகுதி 1, தமிழ் உயராய்வு மையம், ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, 25.01.2019)

kuneswaran@gmail.com